

har besluttet, men hvad hele det andet Ting har besluttet. Min Mening falder i øvrigt sammen med den gamle Opfattelse, at det at være Formand ikke skal være et Embede; Stillingen som Sogneraad-formand maa være Genstand for Fornyelse, det skal ikke være en Stilling, som han kan siges at leve af, det skal ikke være et Levebrød, det skal ikke være et Embede, men et Tillidshverv. Men det, her er Tale om og har været Tale om, og det, der ogsaa fremtidig bør være Tale om, er, at naar Arbejdet i en Kommune stiger ud over, hvad der med Rette kan paalægges en enkelt Mand, maa der kunne ydes ham Bidrag til Medhjælp indenfor visse bestemte Rammer, og — her er ikke sket nogen Forandring — med Amtsraadets Samtykke kan man gaa ud over de fastsatte Beløb. Jeg skal derfor tillade mig fremdeles at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse og til hurtig Fremme. Jeg har fra forskellige Sogneraadformænd, navnlig i de sønderjydske Landsdele, faaet Meddelelse om, at de ønsker saa hurtigt som muligt at blive klar over, hvad der fremtidig er deres Ret, idet man staaer overfor at vælge Formænd i Kommunerne.

I. A. Hansen: Det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (A. P. Hansen) kunde ikke slutte sig til de tilfredse Udtalelser, jeg fremsatte om Lovforslaget. Jeg maa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det var den ene Del af Lovforslaget, jeg udtalte min Tilfredshed med, nemlig, at den Lov, der nu foreligger, bliver vedvarende. Af de Udtalelser, jeg fremsatte angaaende Medhjælpslønnen, fremgaar det, at jeg i hvert Tilfælde havde mine store Betænkkeligheder med Hensyn til de 1 000 Kr.

Det ærede Medlem rejste det Spørgsmaal, om det var nødvendigt at søge Amtsraadets Tilladelse til Tilskud til Sygekasser og andre Institutioner, naar de havde opført de Beløb, de agtede at yde, paa Budgettet. Jeg ved ikke, hvordan det er ordnet i de forskellige Amtsraad, men jeg kan sige, at det Amtsraad, jeg har den Ære at sidde i, giver i saadanne Forhold en almindelig Tilladelse en Gang for alle.

Fra flere Sider er der gjort den Anskuelse gældende, at naar en By maa yde sin Borgmester 3 000 Kr., skulde Landkommuner være berettigede til at gøre noget lignende, hvis de har et tilsvarende Indbyggerantal. Disse Udtalelser kan jeg for mit Vedkommende ikke tiltræde, thi

der er stor Forskel paa Udgifterne ved Styrelsen af en By og en Landkommune. Jeg kan saaledes pege paa, at der i Byer som Regel er et kommunal Gasværk, et kommunalt Vandværk og kommunalt Elektricitetsværk, Havn o. s. v., som medfører et overordentlig stort Arbejde baade paa de paagældende Kontorer og for selve Borgmesteren, idet han i de allerfleste Tilfælde er Formand for de vedkommende Udvalg.

Jeg skal fremdeles anbefale Lovforslaget.

Minister Berntsen: Jeg glemte at besvare et Spørgsmaal, der blev rettet til mig af det ærede 10de Medlem for 2den Kreds, et Spørgsmaal, der gik ud paa, om man behøvede i hvert enkelt Tilfælde, naar et Sogneraad ønskede at yde Tilskud til Sygekasser og andre Institutioner, da at søge om Amtsraadets Tilladelse, om det ikke var tilstrækkeligt, naar man paa det Overslag, vedkommende kommunale Raad hvert Aar lod udarbejde, opførte Beløbene uden forud at have indhentet Amtsraadets Samtykke. Jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret i, at man uden videre kunde nøjes med at opføre Beløbet paa Overslaget over Kommunens Indtægter og Udgifter og, naar Amtsraadet saa tav stille, betragte det, som om Samtykke dermed var givet. Den almindelige Form er den, at Sogneraadet i hvert enkelt Tilfælde, hvor der er Tale om Tilskud til forskellige Øjemed udenfor det, som Loven hjemler, søger om Amtsraadets Tilladelse. Men den ærede sidste Taler oplyste jo, hvad der er Coutume i Svendborg Amtsraad, og noget lignende var i mange Aar og er sikkert endnu Tilfældet i Odense Amtsraad — det blev indført, den Gang jeg var Medlem af Raadet —, at man giver Sogneraadene carte blanche og overlader til dem selv, hvad de vil anvende i disse Øjemed. Derfor er det Coutume i de fynske Amter, at Sogneraadet ikke, hvor der foreligger almindelig Tilladelse fra Amtsraadet, søger om Bevilling til at kunne yde Bidrag til de omtalte Institutioner. Jeg skulde mene, at noget lignende maatte kunne opnaas i Præstø Amt, hvis man ikke dør har en lignende Ordning. Ellers tror jeg ikke, man kan komme udenom den Bestemmelse i Landkommunalloven af 6. Juli 1867, at naar der ikke er givet almindelig Tilladelse af Amtsraadet, maa man i de enkelte Tilfælde overensstemmende med